

Lusofonia na Galiza e a inclusión do Brasil e demais países lusófonos

Description

Desde a aprobación no parlamento de Galiza da chamada lei Valentim Paz Andrade (lei 1/2014) existe una tentativa de reaproximar a rexión autónoma española à lusofonia, sen embargo a mesma tem concentrado seus esforços de maneira quase exclusiva na aproximación con a rexión norte de Portugal, que xunto a Galiza forman a euro-rexión Galicia Norte de Portugal, de aproximadamente 6 millóns de persoas, e que posúe proxectos xa consolidados, tais como as eurociudades de Tui-Valença, Chaves-Verín e Salvaterra-Monção, na área coñecida como Raia Termal.

Certo é que existen diversos factores que justifican esta prioridade, sejam estes históricos, económicos, culturais ou xeográficos, ao final ambas as rexións formaban no pasado o chamado Reino de Gallaecia e preservan fortes características en común além de constituir unha área lingüística e cultural bastante semellante, defendida como a mesma por diversos estudosos.

Porém é imposible falar de unha aproximación real à lusofonia, sen incluír o resto de Portugal ou actores importantes tais como o Brasil, Angola e Moçambique. Que moitas veces son negligenciados ou sentenciados a un papel secundario nas discusións e negociacións entre Galiza e o mundo lusófono.

No caso do Brasil por exemplo, embora existan máis de 30 mil galegos e descendentes residindo no país, son poucos os acordos e accións bilaterais que buscan consolidar unha relación benéfica, mesmo sendo o maior representante da lusofonia en número de falantes e en produción cultural, aínda havendo posibilidades tais como a paradiplomacia ou diplomacia das cidades. Pois se por un lado Galiza abraça a lusofonia en súa relación con Portugal, con o Brasil a mesma se castelhaniza, sendo o galego subutilizado e restrito a un grupo seleto de persoas (em súa maioría inmigrantes galegos) permanecendo practicamente descoñecido polo grande público embora termos tais como “Galeguia” (Ruffato, 2007) tenham tido no Brasil unha de súas maiores expresións e defensores, ao incluír Galiza na lusofonia recuperando o papel histórico da mesma na formación lingüística de ambas rexións.

Assim mesmo, a relación con nacións africanas tais como a Angola ou Moçambique, dentre outras, continúan sendo negligenciadas pelas autoridades locais, incapazes de ver o potencial de unha das rexións que máis crece economicamente no planeta.

Na Galiza existe máis interese en rexións onde o portugués é unha minoría tais como a cidade chinesa de Macau ou na pequena Guiné Equatorial, que en países onde o idioma xa está consolidado e que son un exemplo de resiliencia e de unha realidade multicultural.

Sendo assim é posible observar que a Galiza non usa o galego como unha ferramenta diplomática ou como factor

competitivo em suas relações, a exceção de Portugal, e que prefere fazer uso da língua estatal de maior relevância, neste caso o castelhano, para se relacionar com as demais nações lusófonas.

Cabe observar que em nenhum momento o uso do castelhano supõe um problema, sem embargo sua exclusividade, principalmente quando se trata de países lusófonos, acaba sendo contraditória aos anseios da lei Valentim Paz Andrade, reforçando a imagem equivocada que muitos cidadãos lusófonos possuem do galego, que se trata somente de um dialeto de uso local, e não de uma língua constituída capaz de ser instrumentalizada e utilizada na relação com outras nações que possuem uma origem em comum.

APARTADO SISTEMÁTICO GEOGRÁFICOS

Acción exterior de Galicia

ETIQUETAS

Lusofonía Galicia internacional

IDIOMA

Portugués

INVESTIGACION

Paradiplomacia Observatorio Galego da Lusofonía

Date Created

Abril 20, 2022

Meta Fields

Autoria : 4131

Datapublicacion : 20220420